

bindelse med Adgangen til at forblive paa den kommunale Valgliste, bør indskrænke sig til at gaa væsentlig mindre vidt, end det af den nævnte Forslagsstiller blev foreslaaet. I Lovforslagets § 2 stilles der derfor Forslag om, dels at § 7, 5te Stykke, i Loven om de kommunale Valg faar en ændret Affattelse, som hænger sammen med den Ændring, der foreslaas til den kommunale Valglovs § 1, men tillige foreslaas det, idet Eftergivelsesbestemmelserne i den kommunale Valglovs § 7 i øvrigt bliver uændrede, at „har en Skatteyder i det Skatteaar, hvori Valget foregaar, og i det nærmest forudgaaende i alt faaet eftergivet mere end en Trediedel af den ham i disse to Skatteaar paalignede personlige Kommuneskat, vil han ved Valglisternes endelige Berigtigelse være at slette af disse, medmindre han inden det nævnte Tidspunkt ved Indbetaling nedbringer det eftergivne Skattebeløb til højst en Trediedel af den ham for dette Skatteaar i alt paalignede personlige Kommuneskat“.

Som man vil vide, bestemmer den kommunale Valglovs § 7, næstsidste Stykke, at Kommunalbestyrelserne har Adgang til at eftergive en Skatteyder Halvdelen af den ham paalignede Skat og, hvor særlige Omstændigheder taler derfor, de to Trediedele, og da jo Restancer fra forudgaaende Skatteaar ikke har nogen Indflydelse paa vedkommendes Opførelse og Forbliven paa den kommunale Valgliste, vil Konsekvensen af den Lovgivning, vi i Øjeblikket har paa dette Omraade, blive den, at i en 4-aarig Valgperiode kan man undlade at betale den en paalignede Skat i de tre første Kalenderaar, og hvis man da bare i det sidste Kalenderaar betaler en Trediedel af den Skat, der er blevet en paalignet, kan man forblive paa den kommunale Valgliste, hvis Kommunalbestyrelsen i den vedkommende Kommune billiger dette. Det turde være en saadan Udvanding af Bestemmelsen om Skatteydelsen som Betingelse for kommunal Valgret, at jeg tør forvente hos et stort Tal af Medlemmer i det høje Ting at finde Medhold i den Betragtning, at dette ikke kan siges at indeholde Rimelighed eller Billighed.

Lovforslaget dækker, som sagt, i det væsentlige den Udformning, som ved tredje Behandling blev givet det privat indbragte Forslag i det høje Landsting. Dog er der paa et enkelt Punkt her foreslaaet en Ændring i Landstingets Affattelse, idet det der blev fastsat, at Tilflyttere, som i Fraflytningskommunen og i Opholdskommunen tilsammen havde faaet eftergivet mere end en Trediedel af de personlige Kommuneskatter

for det Skatteaar, hvori Valget foregik, og det nærmest forudgaaende, skulde ved den endelige Berigtigelse af Valglisterne slettes af disse. Denne Bestemmelse om, at der ogsaa her skal tages Hensyn til den vedkommende Skatteydere Forhold i Fraflytningskommunen, er ikke medtaget, idet den vilde foranledige et saa betydeligt Samarbejde mellem Kommunerne, at det var at befrygte, at det administrative Besvær vilde overstige Værdien af de Resultater, som derigennem vilde indvindes, og jeg har derfor ikke ment det rimeligt at medtage dette Punkt i Landstingets Affattelse. Jeg skal tillade mig at anbefale dette Forslag til det høje Tings Velvillie.

Dernæst skal jeg have den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov angaaende Ratifikation af en international Konvention angaaende Ligeberettigelse for inden- og udenlandske Arbejdere i Henseende til Ulykkestilfælde, indtrufne under Arbejdet*. Som ærede Medlemmer vil vide, er alle Arbejdere i visse Virksomheder omfattede af den danske Ulykkesforsikringslovgivning uden Hensyn til de vedkommende Arbejders Nationalitet, og denne Opfattelse er ogsaa fastholdt i den sidste Udformning af Ulykkesforsikringslovgivningen af 17. Juli 1927. Det bestemmes der fremdeles, saaledes som Tilfældet hidtil har været, at Regeringen har Pligt til — det findes i Ulykkesforsikringslovens § 7 — at arbejde for Tilvejebringelse af Gensidighed mellem Danmark og fremmede Nationer paa Ulykkesforsikringsomraadet. Endvidere er Forholdet det, at der kun paa eet Punkt med Hensyn til Virkningerne af Ulykkestilfælde er truffet Bestemmelser af nationalt Præg, idet det i § 37 siges, at hvis Død indtræder som Følge af Ulykkestilfælde, har de efterladte kun Krav, naar de enten er danske Statsborgere eller er bosatte i Kongeriget eller i Grønland, men fra denne Bestemmelse kan Regeringen gøre Undtagelse for Statsborgere i andre Stater eller Dele af disse, saafremt der med de paagældende Stater er opnaaet gensidig Overenskomst derom. Saadan gensidig Overenskomst er sluttet med de nordiske Lande og med England, og man staar overfor Afslutningen af en Overenskomst med Holland.

Nu blev der paa den 7de internationale Arbejdskonference i Genève enstemmigt vedtaget en Konvention angaaende Ligeberettigelse for inden- og udenlandske Arbejdere i Henseende til Ulykkestilfælde, indtrufne under Arbejdet, og da denne Konvention er i ganske nøje Overensstemmelse med den danske Ulykkesforsikringslovgiv-